

قبل از کرونا یا بعدش؟

هیشکی نمی‌تونه انکار کنه که کرونا چقدر زندگی همه رو تغییر داده‌اما پرستارها و خانواده‌هاشون خیلی روزای عجیبی رو گذروندن. وقتی از طه می‌پرسم که داشتن مامان پرستار چطوریه؟ با شیطنت می‌گه قبل کرونا یا بعدش؟ و ادامه می‌ده «قبل‌ا

چیز زیادی از شغل مامان مریم نمیدونستم؛ یعنی مامان رو یه خانمی می‌دیدم که سرکار می‌ره و کارش باید حواشی به من هم باشه و کارای خونه رو هم انجام بده. تنها سختیش که به چشم من و بابا میومد، همون شیفت‌های شب بود که تازه خیلی وقتا به خاطر شرایط مامان که بچه داشت

این شیفت‌تا فقط صبح بود. منم وقتی مامانم توی او روپوشای سفید می‌دیدم کلی کیف

می‌کردم. هر سال هم روز پرستار، همه فامیل

بهش تبریک می‌گفتند و ما ذوق می‌کردیم

که مامان یه کارمند معمولی نیست و به

قول مامان بزرگم یه شغل مهریون داره!

اما بعد کرونا یهو همه چی تغییر کرد.

ممنوعیت بغل کردن مامان!

بعد از کرونا، رفتار فامیل با من و مامان مریم و بابا تغییر کرد. خب درسته که مامان توی بخش عفونی کار می‌کرد و اونا هم حق داشتن نگران واگیری کرونا باشن. ولی راستش این ترسیشون رو زیادی به ما نشون

بالارزش‌ترین بودی!

همه ما می‌دونیم که شغل هر پدر و مادری خیلی توی زندگی بچه‌اش اثر می‌گذارد. چون یه پدر یا مادر شاغل، بخش زیادی از زمانش رو با کارش سپری می‌کنه. امیر ارسلان و طه، میگن با اینکه همیشه به مامان پرستارشون افتخار می‌کنن، این مدت که کرونا اومده بود، خیلی بهشون سخت گذشته. از حال و هوا و زندگی بچه‌هایی که پدر و مادرشون پرستارن چقدر می‌دونید؟

برای یه پرستار تو دوران کرونا، چی از همه سخت‌تر بود؟ خانم کریمی، مامان امیر ارسلان که پرستار بخش عفونی بیمارستان لقمانه می‌گه: «برای بچه‌های ما خیلی سخت شد؛ اونا نبود پدر و مادر، خستگی، استرس و البته پدیده‌ای به نام «مدرسه برخط» رو با هم تجربه کردن».

مامان کرونا سختی گرفت

بعد از صحبت‌های مامان، امیر ارسلان که تازه از فوتیال برگشته تلفن رو از مامانش می‌گیره و می‌گه: «من فکر می‌کنم بعد از کرونا بچه‌هایی که پدر یا مادرشون پرستارن، دیگه آدمای ارسلان که پرستاره بپرسم از مامان امیر ارسلان قبیل نیستن. مثلاً یکیش خود

مدرسه برخط، بدون مامان

حرف‌های طه رو میشنوم و دلم میخواهد از مامان امیر ارسلان که پرستاره بپرسم

از لباس پرستاری بخش کروناچی میدونید؟

این لباس که بهش «گان» میگن ساختار پلاستیکی دارد و همراه با عینک و بوشن ماسک استفاده میشده. در انتهای آستین و پاچه این لباس کار ایزووله، کش قرار دارد و کلاه اون هم بیشتر بخش های صورت رو میپوشونه. شما حاضرید امتحانش کنید؟!

اگه میخوای پرستار بشی بخون

پرستاری یکی از رشته های هست که بیشترین ظرفیت پذیریش داشگاهها رو دارد. طول دوره تحصیلش نسبت به دکتری عمومی که ۷ ساله است، کوتاه تر که این می تونه به مزیت برای ورود سریع تر به بازار کار باشه. هر چند سقف درآمد پرستاری معمولاً کمتر از رشته های دکتری عمومی است.

پرستاری هم مثل پزشکی شیفت شب و شیفت های اجباری داره اما شیفت هاش به اندازه پزشکی از نظر زمانی طولانی نیست و کوتاه تر. خلاصه که قبل از هر تصمیمی، باید سبک سنگین کنید و ببینید آیا برای این رشته مناسب هستید و روحیه اش رو دارید یا نه؟

من! هیچ وقت فکر نمی کردم وقتی مامانم کرونای سختی گرفت و حاضر نشد هیچکس ازش پرستاری کنه بتونم پرستار خوبی برash باشم و ازش مراقبت کنم. یا مثلاً وقتی کسی او مد خونمون بتونم بهش بگم، مامان من پرستاره اگه می ترسید که مریض شید از فردانیابد!!!

میون صحبت های امیر ارسلان، یاد حرف عجیب طه می افتم که می گفت: «کاش حداقل لباس اشون انقدر سخت و گرم نبود. چون من خیلی وقته صورت مامان مریم رو بدون ردم ماسک و جوش های که به این خاطر رو صورت شون میزنه، ندیدم.»

مامان می گوید خدارا شکرکن که بزرگ شدی

طه می گه: «خانم ما یه چیزی بگیم؟ هر بار که مامان میاد و می گه بیمارستانشون خلوت شده و انگار اوضاع آروم، من و بابا کلی خوشحال می شیم. چون فکر می کنیم شرایط بر میگرده به قبل کرونا. ولی چند وقت بعد دوباره همون جمله تکراری که «باز مراجعه مريض های کرونايی زیاد شد»، تو خونه ما تکرار می شه! تازه من الان دوازده سالمه و مامان میگه خدارو شکر کن که بزرگی شدی، چون همکاراش با چه های کوچیک خیلی سختی کشیدن. مثلاً یکی از همکاران مامان که بچه دو ساله هم داشت، کرونا گرفت و جوشش رو از دست داد و این خبر تا مدت ها من رو اذیت می کرد. این که هر روز فکر می کردم از کجا معلوم این اتفاق برای مامان من نیفته. البته بعد که مامان واکسن زد، خیالم راحت شد.»